

BORAN GOŠEK, ODVJETNIK

Ulica kralja Zvonimira 100

P.P. 3, 10142 Zagreb

ODVJETNIČKI URED GOŠEK

T: 00 385 1 46 22 456/ GSM: 091 299 7778

info@gosek.hr

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

Avenija Dubrovnik 6 i 8

10000 Zagreb

Tužitelj: ZAVOD ZA KONTROLU KVALITETE d.o.o. "u likvidaciji", Čakovec, Park Rudolfa
Kropeka 2, OIB: 81957665424, *zastupan po odvjetniku Boranu Gošku iz Zagreba, prema
punomoći*

Tuženik: REPUBLIKA HRVATSKA - MINISTARSTVO FINACIJA, Samostalni sektor za
drugostupanjski upravni postupak Zagreb, Frankopanska 1

T U Ž B A

- punomoć
  - prilozi kao u tekstu
-

1. Tužitelj, u ostavljenom zakonskom roku, podnosi ovu upravnu tužbu protiv rješenja tuženika Klasa: UP/II-415-01/22-01/289, Ur.broj: 513-04-23-2 od 21. lipnja 2023. godine, kojom je odbijena žalba tužitelja protiv prvostupanjskog rješenja o ovrsi Klasa: UP/I-415-02/2022-001/00496, Urbroj: 513-007-20/2022-01 koje je donijela Porezna uprava, Područni ured Čakovec dana 11. svibnja 2022. godine.

Dokaz:

- rješenje tuženika Klasa: UP/II-415-01/22-01/289, Ur.broj: 513-04-23-2 od 21. lipnja 2023. godine. (**Prilog 1**)
- rješenja o ovrsi Klasa: UP/I-415-02/2022-001/00496 i Urbroj: 513-007-20/2022-01 koje je donijela Porezna uprava, Područni ured Čakovec dana 11. svibnja 2022. godine (**Prilog 2**)

Predlaže se sudu usvojiti tužbeni zahtjev na način da poništi pobijano rješenje u cijelosti zajedno sa prvostupanjskim rješenjem kako bi se tužitelja u cijelosti oslobodilo bilo kakve porezne obveze, a *podredno*

predlaže se pobijano drugostupajnsko rješenje poništiti u cijelosti i predmet vratiti na ponovni postupak.

Pobijano rješenje je nezakonito a upravno tijelo je isto donijelo uslijed pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede upravnog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava.

2. U prvostupajnskom postupku tuženik je donio rješenje o ovrsi od 11.05.2022. godine kojim je naložio provedbu ovrhe iznosa od 4.621.673,32 kuna (glavnica 3.497.226,68 kuna, kamata 1.124.446,64 kuna), jer da navodno tužitelj/porezni obveznik duguje navedeni iznos temeljem ovršnih isprava i to :

AD 1)

*dugovanje prema zahtjevu za naplatu referenca IT_HR_D000600_910011704149_20170531_BD_RR
zaprimljen od podnositelja Republike Italije od dana izdavanja 31.05.2021.*

AD 2)

*dugovanje prema zahtjevu za naplatu referenca IT_HR_D000600_910011704149_20170531_BD_RR
zaprimljen od podnositelja Republike Italije od dana izdavanja 31.05.2021.*

Porezni obveznik protiv takvog rješenja uložio je žalbu iz svih razloga, tj. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene prava i povrede odredba upravnog postupka.

3. Drugostupajnsko tijelo/tuženik nije valjano razmotrilo niti jedan žalbeni razlog tužitelja te nije otklonilo povrede na koje je ukazao tužitelj u svojoj žalbi, a uslijed čega je i drugostupajnsko rješenje nezakonito.

U pobijanom rješenju drugostupajnsko tijelo odbilo je žalbu tužitelja, u suštini, uz obrazloženje da je rješenje o ovrsi valjano jer prvostupajnsko tijelo prilaže uz svoje rješenje jedinstvenu ovršnu ispravu IT_HR_D000600_910011704149_20170531_BD_RR dostavljenu od članice Europske unije Republike Italije kojom dokazuje visinu i podrijetlo poreznog duga koji se sada u ovom postupku prisilno naplaćuje, a što da je sukladno čl. 140. st. 1. i 2. Općeg poreznog zakona, te se stoga činjenično stanje na temelju kojeg je pobijano rješenje doneseno ukazuje pravilno i točno utvrđenim.

Ovakav stav drugostupajnskog tijela je neosnovan i protivan činjenicama u spisu, te je također izravno protivan odredbama Općeg poreznog zakona i Zakona u općem upravnom postupku.

Naime, drugostupajnsko tijelo je svjesno zanemarilo činjenicu na koje je upirao tuženik u žalbi, a to je da je tuženik već ranije, postupajući po identičnom zahtjevu Republike Italije, a radi ovrhe istog navodnog potraživanja, pokrenuo postupak ovrhe protiv tužitelja time što je dana 02.04.2019. godine donio rješenje o ovrsi Klasa: UP/I-415-02/2019-001/00398, Urbroj: 513-007-20/2019-01 (Prilog 3), te da je taj postupak sam tuženik obustavio rješenjem od 10. svibnja 2022. godine nakon što je utvrdio da poreznik obveznik (tužitelj) nema obveza iz porezno-dužničkog odnosa.

Dokaz: - rješenje o ovrsi Klasa: UP/I-415-02/2019-001/00398, Urbroj: 513-007-20/2019-01. od 02.04.2019.
(Prilog 3)

To prvotno rješenje o ovrsi od 02.04.2019. je doneseno radi naplate potraživanja u iznosu od 4.356.663,22 kuna (glavnica 3.497.226,68 kuna, kamata 859.436,54 kuna). Glavnica duga je identična i nesumnjivo je da je riječ o identičnom potraživanju kao u rješenju o ovrsi od 11. svibnja 2022. godine, dakle riječ je o

postupanju temeljem iste jedinstvene ovršne isprave kao i prilikom donošenja rješenja od 11. svibnja 2022. godine, što je vidljivo usporedbom referenci zahtjeva navedenog na rješenjima o ovrsi:

a) Rješenje o ovrsi od 11. svibnja 2022. godine

AD 1)

DUGOVANJE PREMA ZAHTJEVU ZA NAPLATU REFERENCA IT_HR_D000600_910011704149_20170531_BD_RR ZAPRIMLJEN OD PODNOSITELJA REPUBLIKE ITALIJE OD DANA IZDAVANJA 31.05.2021.

AD 2)

DUGOVANJE PREMA ZAHTJEVU ZA NAPLATU REFERENCA IT_HR_D000600_910011704149_20170531_BD_RR ZAPRIMLJEN OD PODNOSITELJA REPUBLIKE ITALIJE OD DANA IZDAVANJA 31.05.2021.

b) Rješenje o ovrsi od 02.04.2019. godine

Ad 1)

JEDINSTVENA OVRŠNA ISPRAVA PREMA DIREKTIVI VIJEĆA 2010/24 EUOD DANA 31.05.2017.G.
REFERENCA IT D00060120170531 UIPE 1.

Ad 2)

JEDINSTVENA OVRŠNA ISPRAVA PREMA DIREKTIVI VIJEĆA 2010/24 EUOD DANA 31.05.2017.G.
REFERENCA IT D00060120170531 UIPE 1.

c) Zahtjev članice EU temeljem kojeg se provodila ovrha po rješenju o ovrsi od 02.04.2019. (str. 4. Priloga 6)

ZAHTJEV ZA PODUZIMANJE MJERA NAPLATE ILI OSIGURANJA

Datum izdavanja: 2017/05/31

na temelju: Članak 10. Direktive 2010/24/EU i članak 27. Sporazuma između EU i Norveške

Referenca: IT_HR_D000600_910011704149_20170531_bd_RR

INFORMACIJE KOJE SE ODNOSU NA ZAHTJEV

Da je riječ o jednom te istom potraživanju vidljivo je i iz isprava koje je dostavio tuženik putem Županijskog državnog odvjetništva u postupku pred Trgovačkim sudom u Varaždinu posl. br. St-403/2019, a u kojem se posve jasno vidi da je riječ o jednoj te istoj referenci zahtjeva. Dana 12. studenog 2021. godine ŽDO koje je zastupalo tuženika dostavilo je podnesak uz kojeg je priložilo očitovanje tuženika klasa: 423-01/19-01/120, Ur.broj: 513-07-20-21-19 od 10. studenog 2021. i dostavilo priloge koje je tuženik priložio uz svoje očitovanje (Knjigovodstvene kartice i Zahtjev članice EU za mjere naplate).

Dokaz: - podnesak tuženika u postupku pred Trgovačkim sudom u Varaždinu posl. br. St-403/2019 od 12.11.2021. godine (**Prilog 4**)

- očitovanje Porezne uprave, Područni ured Čakovec od 10.11.2021. godine, klasa: 423-01/10-01/120., Urbroj: 513-07-20-21-19 broj S-DO-176/2019-12 od 10. studenog 2021. godine (Prilog 5)
- knjigovodstvene kartice i Zahtjev članice EU za mjere naplate (Prilog 6)

Kako je navedeno ranije, postupak ovrhe koji je bio pokrenut donošenjem rješenja od 02.04.2019. godine obustavljen je donošenjem rješenja KLASA: UP/I-415-02/2019-001/00398 URBROJ: 13-007-20/2022-10 od 10. svibnja 2022. godine. Navedeno je rješenje postalo izvršno s danom donošenja.

Dokaz: - rješenje Naslova Klasa: UP/I-415-02/2019-001/00398 Urbroj: 13-007-20/2022-10 od 10. svibnja 2022. godine (Prilog 7)

Tuženik je donošenjem rješenja Klasa: UP/I-415-02/2019-001/00398 Urbroj: 13-007-20/2022-10 od 10. svibnja 2022. godine sam utvrdio da više ne postoje pretpostavke za vođenje postupka ovrhe koji je pokrenut radi naplate poreza i drugih javnih davanja protiv ovršenika, ovdje poreznog obveznika i tužitelja.

Pretpostavke za vođenje ovršnog postupka ne postoje jer ne postoji potraživanje za koje je donijeto rješenje o ovrši!

U rješenju o obustavi postupak ovrhe tuženik se pozvao na čl. 147. st. 2. OPZ te je u rješenju naveo:

Nakon toga Temeljem rješenja Samo stalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak klasa: UP/II-415-01/19-01/503 ur.br.:513-04-21-02 od dana 26.05. 2021. poništava se rješenje Podr.ureda Čakovec klasa: UP/I-415-02/19-1/398 ur.br.: 513-07-20/19-05 od dana 06.06.2019. te se vraća na ponovni postupak te se ponovno utvrđuju činjenice važne za oporezivanje. te su se temeljem odredaba članka 147 stavka 1 točke 2 Općeg poreznog zakona ("Narodne novine", broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20 i 42/20) stekli uvjeti za obustavu ovrhe.

Čl. 147. st. 1. točka 2. OPZ glasi:

(1) Ovrha će se obustaviti po službenoj dužnosti ili na prijedlog ovršenika:

2. ako prestanu prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa

Dakle, sam je tuženik svojim rješenjem utvrdio da se postupak ovrhe treba obustaviti jer su prestale obveze tužitelja iz porezno-dužničkog odnosa, dakle zato što porezni obveznik nije dužan platiti porez za koji je bila pokrenuta ovrha koja se sada obustavlja.

Nadalje, odredba čl. 46. st. 5. Zakona o općem upravnom postupku glasi:

"Kad se tijekom postupka utvrdi da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, rješenjem će se obustaviti postupak."

Da ne postoji potraživanje tuženika prema tužitelju utvrdio je i Trgovački sud u Varaždinu rješenjem posl.br. St-403/2019 od 13. travnja 2022. godine (Prilog 8).

U tom postupku sud je utvrdio rješenjem od 13. travnja 2022. godine da ne postoje stečajni razlozi te je

odbio prijedlog tuženika. Trgovački sud je u rješenju naveo cit: "*u konkretnom slučaju nisu ispunjenje zakonske pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, budući da predlagateljica nije dokazala svoju tražbinu.*" (točka 6. obrazloženja).

Dokaz: - rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu posl.br. St-403/2019 od 13. travnja 2022. godine (Prilog 8)

3. Tužitelj smatra da je i sam tuženik svjestan da potraživanje koje pokušava ovršiti, a zbog kojeg je već jednom obustavio ovršni postupak iz 2019. godine, ne postoji i da zapravo donošenjem rješenja o ovrsi od 11. svibnja 2022. godine pokušava osujetiti tužitelja u ostvarenju naplate povrata poreza na kojeg tužitelj ima pravo.

Naime, na dan kada je tuženik obustavio ovrhu iz 2019. godine, dana 10. svibnja 2022. godine, tužitelj je podnio zahtjev Naslovu za isplatom pretplate poreza na dobit u iznosu od 548.745,07 kuna. Taj zahtjev tužitelj je uredno prihvatio, obradio i proknjižio, dakle dana 10. svibnja 2022. godine tužitelj je stekao pravo na naplatu tj. isplatu navedenog povrata.

Dokaz: - potvrda zaprimanja obrasca preknjiženja od 10.05.2022., identifikator zaprimanja a9af2ab2-c3c3-4007-8ae2-c3a1b01d2e3d, Identifikator zaprimljenog obrasca: 6746992e-7bce-4472-9d2e-35ee2b964f96 (Prilog 9)
- uvid u evidenciju tuženika, saslušanje svjedoka

Kako bi stvorio pretpostavke za neisplatu utvrđene obveze prema poreznom obvezniku te kako bi ponovno u poreznoj evidenciji prikazao obveze tužitelja većima od iznosa kojeg mu je dužan platiti tuženik (čl. 127. st. 6. OPZ), tuženik je već sljedećeg dana 11. svibnja 2022. godine, donio novo (ali staro) rješenje o ovrsi za isto navodno/nepostojeće potraživanje Republike Italije, te je isto ekspresno zaveo u evidenciji uslijed čega se formalno pokazuje da tužiteljeve obveze prelazi iznos njegova potraživanja, pa da stoga tuženik nije dužan ništa isplatiti.

Od dana 10. svibnja 2022. godine do dana 11. svibnja 2022. godine kada je doneseno pobijano rješenje o ovrsi nije se objektivno ništa promijenilo, odnosno nepostojeće potraživanje Republike Italije nije odjednom postalo valjano i nisu se odjednom stvorile pretpostavke za vođenje ovršnog postupka za koje je sam tuženik dan ranije utvrdio da ne postoje!

Navedeno postupanje tuženika je stoga očito nezakonito i nesavjesno te je počinjeno s namjerom da se tužitelju uzrokuje daljnja šteta.

4. Pobijano rješenje tuženika opterećeno i sljedećim povredama koje tuženik, rješavajući žalbu tužitelja nije otklonio, te je takve prigovor posve zanemario:

- tužitelj je osporio postojanje bilo kakvog potraživanja Republike Italije, isticao je da nikada nije sudjelovao u postupku u kojem se o tim navodnim potraživanjima odlučivalo, da mu nije nikada dostavljeno bilo kakvo rješenje Republike Italije iz kojeg bi proizlazila njegova obveza niti mu je dana mogućnost takvo rješenje osporavati pred nadležnim tijelom, te je opreza radi istaknuo i prigovor zastare a konačno je naveo da bi provedba takvog rješenja bila protivna javnom poretku Republike Hrvatske, te da bi tuženik, neovisno što je riječ o upravnom tijelu a ne sudu, morao takvo postupanje odbiti.

- tužitelj je isticao da ne postoji odluka ovlaštenog tijela u kojoj je utvrđena tobožnja obveza poreznog obveznika i koja je donesena u zakonom propisanom postupku u kojem je porezni obveznik mogao sudjelovati i štititi svoja prava i interese i konačno ostvariti pravo na pravni lijek kao i da ovlašteno tijelo nije nikadad valjano dostavilo rješenje sukladno propisima o međunarodnoj pravnoj pomoći uslijed čega isto nije niti moglo postati pravomoćno sukladno propisima i javnom poretku Republike Hrvatske, a što je bio preduvjet za ovrhu tog rješenja.

- očitovanje Porezne uprave, Područni ured Čakovec od 10.11.2021. godine, klasa: 423-01/10-01/120., Urbroj: 513-07-20-21-19 broj S-DO-176/2019-12 od 10. studenog 2021. godine (**Prilog 5**) samo potvrđuje da se provođenjem postupka poreznom obvezniku krše temeljna ustavna prava i da je takvo postupanje protivno javnom poretku Republike Hrvatske,

- da je nesporno da poreznom obvezniku nikada nije dostavljena bilo kakva odluka tijela Republike Italije, kako je propisano u čl. 9. Direktive vijeća 2010/24/EU, a posebno to nije učinjeno u skladu sa zakonima Republike Hrvatske, te da je očito da niti Porezna uprava ne posjeduje akt Republike Italije kojeg pokušava izvršiti protiv poreznog obveznika i da samo postupa na temelju neke kartice i nezakonitog zahtjeva kojeg je navodno sastavilo tijelo Republike Italije i na temelju zahtjeva strane države mimo uvjeta jasno propisanih Direktivom vijeća 2010/24/EU

6. Donošenjem pobijanog rješenja o ovrši, te sada drugostupanjskog rješenja, tuženik postupa naočigled protuzakonito i protivno utvrđenjima iz vlastitog rješenja od 10. svibnja 2022. godine kada je obustavio ovrhu protiv tužitelja, čime nastavlja nanositi štetu poreznom obvezniku.

Republika Hrvatska dužna je osigurati da se na njenom teritoriju izvršavaju isključivo one odluke koje nisu protivne javnom poretku i standardima propisanim Ustavom Republike Hrvatske i konačno odredbama Direktive, a to se odnosi i na odluke poreznih tijela država članica, posebice kada porezni obveznik ističe prigovore koje potom usvaja i hrvatski sud.

Slijedom navedenog, bilo kakav postupak protiv poreznog obveznika na osnovi navodnog potraživanja Republike Italije ne može se provesti bez da su prethodno ispunjeni uvjeti koje propisuje i sama Direktiva na koju se poziva i koju je dužna primijeniti Porezna uprava. To pojednostavljeno znači da je Republika Italija bila prethodno obvezna provesti zakoniti postupak u kojem je dužna omogućiti sudjelovanje poreznom obvezniku sukladno propisima zemlje postupka, te je zatim dužna zakonito dostaviti poreznom obvezniku odluku čije izvršenje se traži u ovom postupku (čl. 14. Direktive), jer je ovršnost te strane odluke preduvjet za postupanje tijela Republike Hrvatske po Direktivi. Obzirom da to nije učinjeno jasno je da bilo kakva odluka stranog tijela koja nije donesena u zakonitom postupku u kojem je porezni obveznik mogao sudjelovati ne može biti priznata kao ovršna odluka i da nema uvjeta za provođenje postupka prisline naplate, što čini pobijano rješenje o ovrši i drugostupanjsku odluku čini nezakonitim.

Konačno, obzirom da je riječ o jednom te istom potraživanju a da je o istom već pravomoćno odlučeno u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja, Naslov je vezan svojom odlukom o obustavi postupka ovrhe poreznih davanja, odnosno pobijano rješenje je nezakonito u smislu čl. 4. Općeg poreznog zakona, u vezi sa čl. 128. i čl. 129. Zakona o općem upravnom postupku jer ne postoji zahtjev Republike Italije od svibnja 2021. godine a također u ISTOJ STVARI je već doneseno pravomoćno rješenje kojim je ta

upravna stvar drugačije riješena.

7. Iz navedenog dakle proizlazi da su ovom predmetu na štetu tužitelja povrijeđena pravila postupka, da uopće nije utvrđeno činjenično stanje te da je na štetu tužitelja pogrešno primijenjeno materijalno pravo, da su odluke i utvrđenja tuženika u izravnoj suprotnosti sa ispravama u spisu, pa slijedom toga i odluke koje su u takvom postupku donesene nisi zakonite, odnosno iste su opterećeni teškim nezakonitostima i povredama koje se, između ostalog svega naprijed navedenog, očituju i u povredama

- čl. 51. st.2. Ustava Republike Hrvatske – koji jamči pravednost poreznog sustava
- čl. 8. Zakona o općem upravnom postupku – jer u postupku nije utvrđeno pravo stanje stvari i nisu utvrđene sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonito i pravilno rješavanje upravne stvari
- čl. 9. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku – jer odluka u upravnoj stvari nije donesena na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

pa stoga tužitelj predlaže sudu da, nakon održane rasprave, donese sljedeću :

P R E S U D U

1. Utvrđuje se da je tužba tužitelja osnovana.

2. Poništava se u cijelosti rješenje tuženika Klasa: UP/II-415-01/22-01/289, Ur.broj: 513-04-23-2 od 21. lipnja 2023. godine te rješenje Republike Hrvatske, Ministarstva Financija, Porezna uprava - Područni ured Čakovec, Klasa: UP/I-415-02/2022-001/00496, Urbroj: 513-007-20/2022-01 od 11. svibnja 2022. godine.

3. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovog upravnog spora, u roku od 15 dana.

Podredno u odnosu na zahtjev gore iznesen, odnosno ukoliko sud smatra da ne postoje uvjeti iz čl. 58. st. 1 . Zakona o upravnim sporovima, odnosno ukoliko sud smatra da ne postoje uvjeti da sam riješi upravnu stvar na način da oslobodi tužitelja bilo kakve obveze, predlaže se sudu donijeti sljedeću

p r e s u d u

1. Utvrđuje se da je tužba tužitelja osnovana.

2. Poništava se u cijelosti rješenje tuženika Klasa: UP/II-415-01/22-01/289, Ur.broj: 513-04-23-2 od 21. lipnja 2023. godine te se predmet vraća na ponovni postupak.

3. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovog upravnog spora, u roku od 15 dana.

Tužitelj pp